

ΣΤΙΣ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1976

«η βασιλισσα των πιανιστών», η Τζίνα Μπαχάουερ, άφησε την τελευταία της πνοή. Η Ελλάδα τιμούσε -κάποιες φορές -τους καλλιτέχνες της. Όμως δεν υπήρξε ποτέ άλλοτε παράδειγμα μιας τέτοιας αποθέωσης. Και ήταν φυσικό γιατί την εποχή που το βαρύ λιθάρι της Ρωμιοσύνης κατακυλούσε στα Τάρταρα, η Τζίνα Μπαχάουερ με το πιάνο της, σήκωσε την Ελλάδα ψηλά. Η διάσημη, υψηλού επιπέδου και διεθνούς φήμης Ελληνίδα πιανίστρια, τιμήθηκε με το παράσημο του Χρυσού Σταυρού του Φοίνικα και με τον Χρυσό Ταξιάρχη του Τάγματος Ευποίας. Τριανταδύ χρόνια έπειτα από το θάνατό της και η Τζίνα Μπαχάουερ παραμένει σε παγκόσμια κλίμακα το πιο διάσημο όνομα του πιάνου. Σημαίνει τούτο ότι το μουσικό της έργο είναι και το περισσότερο διαδεδομένο, το πιότερο αγαπημένο, το πιότερο ζωντανό. Γι'αυτό μέσα σε όλα αυτά τα χρόνια ενεργούν δράστης της είχε καταφέρει να δημιουργήσει ένα κοινό φανατικό πιστό στην τέχνη της, ένα κοινό που αγόραζε μήνες πριν τα εισιτήρια των εμφανίσεών της και γέμιζαν ασφυκτικά τις γιγάντιες αίθουσες κάθε φορά που θα ερμήνευε ένα έργο με το αγαπημένο της πιάνο. Και κάθε φορά που έδινε ένα νέο ρεσιτάλ η Ελλάδα ανέβαινε και ένα σκαλί στη σκάλα του παγκόσμιου μουσικού πενταγράμμου. Γι'αυτό το ελληνικό κράτος για να τιμήσει την προσφορά της, εξέδωσε γραμματόσημο στα πλαίσια της σειράς Φεστιβάλ Αθηνών. Και από το 1976 καθιερώθηκε Διαγωνισμός Πιάνου από το Σύλλογο «Κόσμος εν Αρμονίᾳ» και απονέμεται κάθε χρόνο το έπαθλο «Βραβείο Τζίνα Μπαχάουερ» προς τιμήν της.

Η TZINA ΜΠΑΧΑΟΥΕΡ, η διαπρεπής Ελληνίδα πιανίστρια με διεθνή σταδιοδρομία και αναγνώριση, ένα από τα «ιερά τέρατα» του παγκόσμιου πιάνου, γεννήθηκε στην Αθήνα στις 21 Μαΐου 1910 από πατέρα Αυστριακό και μητέρα Ιταλίδα. Το όνομά της μοιάζει με καλλιτεχνικό ψευδώνυμο, αλλά είναι πέρα για πέρα αληθινό και με μια συγκοπή της

ξενικής κατάληξης «ουερ» το επώνυμο Μπαχά είναι διαδεδομένο σε ολόκληρη την Ελλάδα, ακόμη και μέχρι την μακρινή Αυστραλία. Το οικογενειακό περιβάλλον της Τζίνας ήταν φιλόμουσοι αλλά δεν είχαν ασχοληθεί ποτέ επαγγελματικά με τη μουσική. Το φεστιβάλ εντούτοις του περίφημου πιανίστα Εμίλ Φαν Σάουερ που παρακολούθησε στην Αθήνα σε ηλικία μόλις 5 ετών, που ήδη έπαιρνε μαθήματα και έπαιζε πιάνο, αποτέλεσε το πρώτο ερέθισμά της ώστε να α-

σχοληθεί η ίδια με το πιάνο. Σε ηλικία 8 χρονών, το παιδί «θαύμα» έδωσε το πρώτο της κονσέρτο στην Αθήνα, που αποθεώθηκε με το ταλέντο της.

ΥΣΤΕΡΑ από μια μακρά περίοδο σπουδών στην Ελλάδα, όπου μεταξύ άλλων μαθήτευσε δίπλα στον Πολωνό Βόλτεμαρ Φρίμαν ο οποίος υπήρξε, σύμφωνα με δηλώσεις της ίδιας της Τζίνας, ο σημαντικότερος δάσκαλός της, βραβεύθηκε με το Χρυσό Μετάλλιο του Ωδείου Αθηνών και έχοντας στις αποσκευές της τη Χρυσή αυτή βράβευση, η Τζίνα Μπαχάουερ έφυγε το 1929 για το Παρίσι προκειμένου να συνεχίσει τις σπουδές της. Αφού ολοκλήρωσε τον κύκλο των σπουδών της κοντά στους διάσημους πιανίστες Φρίμαν και Σεργκέι Ραχμάνινοφ και αφού έδωσε μαζί με τους διάσημους δασκάλους της κονσέρτα σε όλα τα μεγάλα καλλιτεχνικά κέντρα του κόσμου επιστρέφει στην Ελλάδα. Το 1935 η Μπαχάουερ εμφανίζεται για μια ακόμη φορά στην Αθήνα, αυτή τη φορά δίπλα στον αρχιμουσικό Δημήτρη Μητρόπουλο, ο οποίος είχε δηλώσει: «Κάθε φορά που η Τζίνα επισκεφτάται την Ελλάδα με παρακαλούσε να την οδηγήσω στο Αίγιο, σε ένα όμορφο χωριούδακι». Συγκεκριμένα στο γραφικό χωριούδακι Άγιος Κωνσταντίνος, που πάνω του δεσπόζει η βουνοκορφή του Άι Γιάννη με το ομώνυμο Μοναστήρι και κάτω του φαντάζει ο δαντελωτός Κορινθιακός Κόλπος με την παραλία της εξωτικής Άκολης. Εκεί στο αρχο-

ντικό σπιτάκι της οικογένειας και πρώτου της εξάδελφου Πάνου Μπαχά περνούσε η Τζίνα τις ανέμελες ώρες της πριν εξορμήσει για τις νέες μεγάλες καλλιτεχνικές της επιτυχίες, στο Παρίσι, στο Λονδίνο, στη Βιένη, στη Νέα Υόρκη, την Αίγυπτο, το 1962 στην Αυστραλία και Ν. Ζηλανδία και σε όλα τα μεγάλα καλλιτεχνικά κέντρα του κόσμου.

Η ΦΗΜΗ πλέον της Τζίνας Μπαχάουερ μεσουρανούσε στο μουσικό διεθνές στερεόωμα. Το βράδυ στις 22 Αυγούστου 1976 αναμένεται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον από το φιλόμουσο κοινό της Αθήνας. Ο λόγος προφανής, γιατί η «βασιλίσσα του πιάνου» όπως αποκαλείτο η Τζίνα Μπαχάουερ από τη δισκογραφική της εταιρεία βρισκόταν για μια ακόμη φορά στη γενέθλια πόλη της Αθήνα, προκειμένου να εμφανιστεί στο Ηρώδειο, στο πλάισιο του τότε Φεστιβάλ Αθηνών, συμπράττοντας με την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ουάσιγκτον. Η κορυφαία πιανίστρια επρόκειτο να εμηνηγεύσει ένα έργο με το οποίο είχε επανειλημμένως αναμετρηθεί στη διάρκεια της πολύχρονης σταδιοδρομίας της. Ήταν το κονσέρτο αριθμός 3 σε ντο ελάσσονα του Λούντβιχ Βαν Μπετόβεν. Οι αυτήκοοι μάρτυρες της δοκιμής που πραγματοποίησε η Μπαχάουερ με την Ορχήστρα το πρωί της ίδιας μέρας μιλούν για μια απόδοση που άγγιζε ένα δυσθέροητο ερμηνευτικό ύψος. Μια επιτέλεση που έμελλε να είναι προφητική καθώς διέθεται το ακραίο πάθος της τελευταίας φοράς. Και πραγματικά το κοινό που είχε κατακλύσει το Ηρώδειο το βράδυ της 22ας Αυγούστου ματαίως περίμενε. Η «βασιλίσσα του πιάνου» αφού είχε διανύσει μια γήινη διαδρομή που άγγιζε τα άστρα μετέβη στο Πάνθεον των Αθανάτων.

ΤΟ ΣΥΝΤΟΜΟ τούτο αφιέρωμα είναι μια ταπεινή προσφορά στη Μεγάλη αυτή Πιανίστα, που ύψωσε την Ελλάδα στο Ζενίθ του παγκόσμιου μουσικού στερεώματος.

«ΗΟΜΕ- Η ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΣΙΕΡΑ ΛΕΩΝΕ», ΤΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΤΗΣ ΠΑΝΔΩΡΑΣ ΜΟΥΡΙΚΗ**«Είμαι μαύρη Ελληνίδα. Έχεις πρόβλημα;»**

Του Παύλου Θ. Κάγιου

«Ναι. Είμαι Ελληνίδα. Ε. και που είμαι μαύρη; Στην Αθήνα γεννήθηκα και έχω ελληνική ταυτότητα. Πειράζει», αναρωτιέται η 14χρονη Μέντεβι-Αντωνία Κοϊλοροπούλου και σε ενθουσιάζει με τον δυναμισμό της.

Κι όταν λέει «στο σχολείο, αν με πουν «μαύρη» σαν βροσιά, δεν υπάρχει περίπτωση να... ζήσουν, τους χάλασα. Άλλα αν με πουν «μαυρούκα» δεν έχω πρόβλημα, είναι φιλική έκφραση. Έτσι με έχει περασμένη στο κινητό της και η καλύτερη

φιλη μου», θέλει να υπερασπιστεί τα δικαιώματά της. Ποια; Είναι γέννημα-θρέμμα της Αθήνας. Ο πατέρας της είναι από τη Λιβερία, άλλα έχει υπηρετήσει στον ελληνικό στρατό και είναι Έλληνας υπήρχος και η μάνα της είναι από τη Σιέρα Λεόνε... Και το δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ «Home- η δική μου Σιέρα Λεόνε» της Πανδώρας Μουρίκη

Λεόνε, όπου η Μέντεβι ή Αντωνία - «και τα δύο ονόματα είναι δικά μου, αλλά το Αντωνία μου αρέσει πιο πολύ», τονίζει η ίδια πήγανε για πρώτη φορά, για να γνωρίσει τη γιαγιά της και τις ρίζες της μητέρας της, τις δικές της. Ένα φιλμ που εκφράζει 100% τη σημερινή παγκόσμια κατάσταση, με τα εκαπομπώματα μεταναστών και την παγκοσμιοποίηση των φυλών... Και το δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ «Home- η δική μου Σιέρα Λεόνε» της Πανδώρας Μουρίκη καταγράφει την ιστορία της. Κι όχι μόνο αυτό, αφού η έφηβη κοπέλα, οι γονείς της, η σπληνιθέτις και το κινηματογραφικό συνεργεγίο ταξίδεψαν μέχρι τη Σιέρα

Λεόνε, όπου η Μέντεβι ή Αντωνία - «και τα δύο ονόματα είναι δικά μου, αλλά το Αντωνία μου αρέσει πιο πολύ», τονίζει η ίδια πήγανε για πρώτη φορά, για να γνωρίσει τη γιαγιά της και τις ρίζες της μητέρας της, τις δικές της. Ένα φιλμ που εκφράζει 100% τη σημερινή παγκόσμια κατάσταση, με τα εκαπομπώματα μεταναστών και την ημέρα- τουλάχιστον στην Αθήνα

Ποιο από τα δύο ονόματα νιώθεις περισσότερο δικό σου: το Μέντεβι ή το Αντωνία; «Και τα δύο. Πατρίδα μου είναι η Ελλάδα, μα κι εδώ πολλές φορές νιώθω ξένη λόγω χρώματος. Τουλάχιστον, έχω ελληνική ταυτότητα. Ξένη νιώθω στη Σιέρα Λεόνε, ξένη και στην Ελλάδα, ξένη και στην Ελληνίδα μουρίκη. Επιστρέφω στην Ελλάδα, μετέβη στο Πάνθεον των Αθανάτων.

Δεν έχω γεννηθεί!». Και την ταυτία δεν είχα

έρθει σε επαφή με Αφροκανούς της Αθήνας. Και στα Κάπω Πατήσια βλέπει δυστυχία γύρω σου. Άλλα όταν φτάσεις σε αυτή την αφροκανούκη χώρα νόμιζας ότι ξουσία εκτός πραγματικότητας, σε ταυτία, και δεν κρύβω ότι ευχαρίστησα τον Θεό που έχω γεννηθεί στην Ελλάδα», μας λέει η σκηνοθέτις- με πολλά χρόνια θητείας στο ντοκιμαντέρ- Πανδώρα Μουρίκη.

Και οι Έλληνες, πώς συμπεριφέρονται στους ξένους;

«Δεν τους καταλαβαίνουμε καθόλου, είμαστε πολλά συνομπατέντες, τους περιφρονούμε. Μόνο τα νεαρά παιδιά είναι πιο «λυμένα» και συμπεριφέρονται πιο ισότιμα απέναντί τους».